

Dosarul nr. 1r-93/2025
Nr. comp. 1-24037374-05-1r-10072025
Sofia

I instanță
Judecător Ghidirim
judecătoria Cimișlia

DECIZIE
în numele Legii

11 decembrie 2025 **mun. Comrat**

Complemul de judecată al Curții de Apel Sud sediul Comrat
în componență:

președintele completului, judecătorul Mironov Andrei
judecătorii Grigori Colev și Hudoba Valeri

judecând în ordine de recurs, în temeiul art. 447 din Codul de procedură penală în lipsa părților, recursul declarat de către avocatul Cîrboba Harlampii în interesele inculpatului Jelezoglo Victor împotriva sentinței judecătoriei Cimișlia din 06 iunie 2025, în cauza penală privind acuzarea lui

Jelezoglo Victor a.n. *****, cetățean al Republicii Moldova, domiciliat în **** * **** * ****, studii medii, căsătorit, doi copii minori la întreținere, angajat în cîmpul muncii Î.S "Calea Ferată din Moldova", nu are grad de invaliditate, fără antecedente penale, IDNP *****

în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin.(1) Cod penal al Republicii Moldova,

Cauza penală s-a aflat pentru judecare în prima instanță la judecătoria Cimișlia de la data de 04 aprilie 2024 până la 06 iunie 2025.

Judecătoria Cimișlia a pronunțat sentința la 06 iunie 2025. (f.d.3-5, vol. II)

Cauza penală a parvenit pentru judecare în ordine de recurs la Curtea de Apel Sud sediul Comrat la 10 iulie 2025. (f.d.15, vol. II)

Audiind raportul judecătorului pe fondul cauzei și pe argumentele din recursul declarat,

C O N S T A T Ă:

Prin sentința judecătoriei Cimișlia din 06 iunie 2025, Jelezoglo Victor a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.264¹ alin.(1) Cod penal, stabilindu-i-se pedeapsa sub formă de 210 /două sute zece/ ore de muncă neremunerată în folosul comunității, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Corpul delict anexat la dosar, și anume suportul tehnic de stocare a informației de tip DVD-R cu înregistrările efectuate la 16 februarie 2024, recunoscute în calitate de corp delict și anexat la cauza penală nr.2024450021, s-a dispus a fi păstrat la materialele cauzei.

S-a explicat că, conform art.67 alin.(2²) Cod penal, Jelezoglo Victor semnează în instanță de judecată un angajament prin care se obligă să se prezinte, în termen de 5 zile de la momentul rămânerii definitive a hotărârii judecătoarești, la organul de probațiune în a cărui rază teritorială își are domiciliul, adică la Biroul de Probațiune Basarabeasca.

Conform art.67 alin.(3) Cod penal, s-a explicat lui Jelezoglo Victor că în caz de eschivare cu rea-voință de la munca neremunerată în folosul comunității, ea se înlocuiește cu închisoare, calculându-se o zi de închisoare pentru 4 ore de muncă neremunerată în folosul comunității. În acest caz, termenul închisorii poate fi mai mic de 3 luni.

S-a dispus ca, conform art.189 Cod de executare, executarea pedepsei muncii neremunerate în folosul comunității de către Jelezoglo Victor se asigură de către organul de probațiune în a cărui rază teritorială își are domiciliul condamnatul, adică de către Biroul de Probațiune Basarabeasca.

S-a dispus încasarea de la inculpatul Jelezoglo Victor /IDNP ******, adresa r-1 Basarabeasca ***** ***** *****/ în beneficiul statului suma de 17.80 /șaptesprezece lei 80 bani/ MDL drept compensarea cheltuielilor judiciare. (f.d.3-5 vol. II)

Pentru a se pronunța în sensul celor expuse, instanța de fond a reținut, că Jelezoglo Victor, dispunând de permis de conducere nr.979701276, eliberat la

18.07.1997, valabil pentru categoria vehiculului condus cu categoria “A, B, C, D”, încălcând prevederile pct. 14 lit. a) al Regulamentului Circulației Rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 357 din 13 mai 2009 ce stipulează că, conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate, astfel, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, la data de 16.02.2024, în jurul orei 22:00 min., fiind în stare de ebrietate, a urcat la volanul mijlocului de transport de model „Lada 21154”, număr de înmatriculare **** și conducând pe str. Matrosov ****, a fost stopat de către echipajul SP a IP Basarabeasca care, având dubii că cet. Jelezoglo Victor se află în stare de ebrietate alcoolică, exercitându-și obligațiunile de serviciu întru confirmarea și aprecierea gradului stării de ebrietate, la ora 22:08 min., l-au supus verificării și testării la întrebuițarea băuturilor alcoolice cu alcotestul de model „Drager” 6810 Seria ARCN-0561, stabilindu-se o concentrație a vaporilor de alcool în aerul expirat de 0,84 mg/l, ce corespunde, conform prevederilor art. 134¹² alin. (3) Cod penal, stării de ebrietate alcoolice cu grad avansat.

Acțiunile lui Jelezoglo Victor au fost calificate de către organul de urmărire penală pe art. 264¹ alin. (1) Cod penal al R.M. după indicii calificativi: „*conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat*”.

La 18 iunie 2025, nefiind de acord cu sentința în cauză, avocatul Cîrboba Harlampii în interesele inculpatului Jelezoglo Victor a depus recurs, prin care a solicitat, casarea integrală a sentinței primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care Jelezoglo Victor să fie achitat, pe temeiul lipsei faptei contraventioale în acțiunile acestuia. (f.d.9-13, vol. II)

În susținerea recursului înaintat, a indicat că procesul verbal de testare alcoolscopică este nul de drept în conformitate cu prevederile art. 94 alin. (1) pct. 2), 3), 8) CPP.

Indică că la data de 16.02.2024, în jurul orei 22:00, conform declarațiilor martorilor – colaboratorii de poliție Railean A. și Țurcan V. – aceștia au efectuat testarea privind prezența alcoolului în aerul expirat, au reținut mijlocul de transport, au chemat evacuatorul și au trimis automobilul la parcarea specială. Astfel apărării nu îi este clar de ce a fost necesar să fie dusă persoana – Jelezoglo Victor la Inspectoratul de poliție, dacă, în opinia lor, toate acțiunile procesuale au fost deja îndeplinite. Totuși, în instanță s-a constatat că procesul-verbal privind

constatarea contravenției nu a fost întocmit la fața locului, iar procesul-verbal de testare și mențiunea despre cine a efectuat testarea nu au fost întocmite.

Consideră că ducerea la Inspectoratul de poliție constituie o reținere a persoanei, însă procesul-verbal de reținere nu a fost întocmit. Aceasta a reprezentat o măsură de constrângere, având ca scop obligarea lui Jelezoglo Victor să semneze documentele ce urmau să-i fie prezentate, precum și tergiversarea timpului pentru a nu-i permite efectuarea examinării medicale, pe care acesta o solicită. Abia la ora 04:00, în data de 17.02.2024, Jelezoglo Victor a fost eliberat din IP Basarabeasca.

Remarcă că din momentul opririi mijlocului de transport, Jelezoglo Victor avea dreptul la apărare prin atragerea unui avocat în cauză. Totuși, drepturile sale la apărare au fost încălcate: nu i-au fost explicate drepturile, nu i s-a oferit posibilitatea de a beneficia de serviciile unui avocat pentru apărarea intereselor sale.

Deasemenea menționează că toate documentele, pretins întocmite la 16.02.2024, au fost redactate în limba de stat, pe care Jelezoglo Victor nu o cunoaște. Nu i s-a adus la cunoștință în mod clar de ce este acuzat și ce faptă ar fi săvârșit.

Remarcă că, în materialele cauzei există un proces-verbal privind stabilirea faptului conducerii mijlocului de transport de către Jelezoglo Victor în stare de ebrietate alcoolică, proces-verbal întocmit la data de 16.02.2024 de către subiectul constatator Railean A., care era obligat, conform dispozițiilor alin.(2) art.273 CPP RM, să-i aducă imediat la cunoștință lui Jelezoglo V., cu descrierea acțiunilor întreprinse de subiectul constatator și a circumstanțelor stabilite, aşa cum prevede Instrucțiunea „Privind interpretarea și aplicarea unitară a prevederilor referitoare la constatarea încălcării sub forma conducerii mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică”, anexată la Regulamentul „Cu privire la organizarea și desfășurarea activității de supraveghere a circulației rutiere”, aprobat prin Ordinul nr.45 din 19 februarie 2010. Totuși, Jelezoglo V. nu a fost informat cu privire la acest proces-verbal.

Susține că toate acestea se confirmă prin înregistrarea video examinată în ședința de judecată, efectuată de către colaboratorii de poliție la 16.02.2024, în care practic nu se observă ce se filmează, cine filmează și cum se desfășoară procedura de testare, lipsește sunetul. Cel mai important, nu sunt prezentate rezultatele testării. Din această înregistrare se poate deduce doar că stau câteva persoane de

vorbă, lumina cade direct pe cel care filmează, și aici se limitează totul. Invocă că această înregistrare nu poate fi acceptată ca probă a vinovăției lui Jelezoglo V., întrucât lipsesc date obiective care să constituie asemenea probe.

Făcând trimitere la prevederile art. art.14 și 52 CP RM, că obiectul infracțiunii examinate îl constituie ordinea stabilită de efectuare a testului de alcoolemie, a examinării medicale privind starea de ebrietate, a recoltării, prelevarea probelor biologice pentru analiză în cadrul acestui examen medical.

Indică că, pornind de la dispoziția alin. (1) art. 264¹ CP RM, latura obiectivă a infracțiunii include săvârșirea faptei sub forma conducerii mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică avansată. Componența acestei infracțiuni este formală și se consideră consumată din momentul conducerii mijlocului de transport, în condițiile existenței stării de ebrietate.

Latura subiectivă a acestei infracțiuni se caracterizează prin forma intenționată a vinovăției. Intenția este directă, iar motivele sunt variate și nu au relevanță pentru calificare. Potrivit legislației penale, persoana fizică imputabilă este supusă răspunderii penale dacă în acțiunile sale sunt stabilite toate cele patru elemente obligatorii ale infracțiunii: obiectul infracțiunii, latura obiectivă, subiectul și latura subiectivă.

Descrie deasemenea că sarcina urmăririi penale ține de colectarea, cercetarea și evaluarea nemijlocită și exhaustivă a probelor în cauză, în vederea stabilirii tuturor circumstanțelor importante ale faptului, pentru pronunțarea unei hotărâri legale, întemeiate și motivate.

Descriind prevederile art. art. 93 alin.(1) și (2); 100 alin. (4); 95 alin.(1-3) Cod de procedură penală, remarcă că chestiunea admisibilității datelor în calitate de probe este decisă de organul de urmărire penală din oficiu sau la cererea părților, ori, în funcție de circumstanțe, de instanța de judecată. În cazul în care la obținerea probelor au fost respectate cerințele prezentului cod, fundamentarea inadmisibilității acestor probe revine părții care le contestă admisibilitatea. În caz contrar, obligația de a fundamenta admisibilitatea probelor revine părții care le-a obținut sau părții în favoarea căreia acestea au fost obținute.

Astfel, descrie că, în urma urmăririi penale și a judecății, acuzația înaintată lui Jelezoglo V. nu și-a găsit confirmarea. Mai mult, s-a dovedit că a avut loc o reținere ilegală, privarea de posibilitatea de a se deplasa liber, de a efectua anumite acțiuni, inclusiv apeluri telefonice, și de a chema un avocat. Descrie că, în fapt,

Jelezoglo V. a fost reținut și s-a aflat în mod ilegal în IP Basarabeasca de la ora 22:00 din 16.02.2024 până la ora 04:00 din 17.02.2024. A fost reținut sub bănuiala comiterii unei infracțiuni, însă, cu încălcarea prevederilor CPP RM, după reținere nu a fost invitat un avocat pentru apărarea intereselor lui Jelezoglo V., și, în consecință, toate acțiunile procesuale efectuate cu Jelezoglo V. după reținerea de facto sunt ilegale și inadmisibile.

Invocă că prin aceasta, se constată că acuzația înaintată lui Jelezoglo V., potrivit art. 1 alin. (1) din Codul de executare, cu referire la plângerea formulată de avocatul Cîrboba H. în cursul ședinței de judecată, impunea procurorului să reacționeze și să soluționeze această chestiune. Lipsa informațiilor privind rezultatele examinării acestei plângerii lasă incertă problema legalității soluției procurorului, fapt ce poate influența corectitudinea hotărârii pronunțate, întrucât avocatul invocă reținerea ilegală a inculpatului, în absența apărătorului, arătând că toate probele obținute în aceste condiții cu clientul său sunt nule. Instanța nu s-a pronunțat pe acest aspect.

În legătură cu aceasta, consider că sentința primei instanțe urmează a fi anulată, cu trimiterea cauzei spre rejudicare pentru cercetarea completă a tuturor materialelor dosarului, colectarea de noi probe, inclusiv rezultatele examinării plângerii avocatului, ceea ce va asigura respectarea principiului echității și a dreptului la apărare. Acest fapt constituie o încălcare a principiilor caracterului complet, exhaustiv și obiectiv al judecății, care sunt fundamentale pentru garantarea drepturilor și libertăților omului, prevăzute de Constituție și actele juridice internaționale.

Remarcă că absența informațiilor privind rezultatele examinării plângerii avocatului împotriva ordonanței procurorului poate indica faptul că demersul apărării nu a fost luat în mod corespunzător în considerare sau examinat, în pofida necesității de a adopta o soluție ținând cont de toate argumentele, inclusiv ale apărării, ceea ce, la rândul său, poate încalcă principiile justiției și dreptul inculpatului la o apărare efectivă, una dintre garanțiile esențiale în procesul penal. Toate acestea constituie temei pentru anularea sentinței atacate și trimiterea cauzei la rejudicare, în cadrul căreia urmează a fi analizat mai atent și pe deplin fiecare aspect al cauzei penale.”

Astfel suține că, instanța de judecată nu a examinat cauza în conformitate cu cerințele prevăzute de legea procesual penală. Întrucât încălcările admise de către

instanța de fond la examinarea cauzei sunt esențiale, acestea au influențat rezultatul procesului, au denaturat însăși esența justiției și sensul hotărârii judecătoarești ca act de justiție, iar aceste încalcări nu pot fi înlăturate în cadrul prezentului proces, motiv pentru care sentința urmează a fi anulată, iar cauza penală – trimisă spre rejudicare la instanța de fond.

Mai invocă apărarea că, acuzația nu se confirmă, întrucât probele prezentate sunt inadmisibile și ilegale, iar Jelezoglo V. urmează a fi achitat în legătură cu lipsa elementelor infracțiunii ce i se impută. Acuzația nu poate fi întemeiată pe presupuneri, iar orice dubii și neclarități, cu atât mai mult lipsa de probă a faptelor și circumstanțelor incriminate, pot și trebui interpretate exclusiv în favoarea inculpatului. Astfel, potrivit art. 8 CPP RM, concluziile privind vinovăția unei persoane nu pot fi bazate pe presupuneri. Toate îndoielile în privința dovedirii vinovăției, care nu pot fi înlăturate conform prezentului cod, se interpretează în favoarea inculpatului.

Prin urmare, remarcă că prezumția de nevinovăție operează și se aplică cu prioritate față de actul de acuzare, iar întrucât organul de urmărire penală și procurorul, în cadrul procesului penal, erau obligați să efectueze toate acțiunile procesuale corespunzătoare și necesare pentru înlăturarea tuturor neclarităților și dubiilor, dar nu au făcut-o, aceste neclarități nu pot fi puse în sarcina inculpatului Jelezoglo V., doar în baza unor probe contradictorii.

Indică că, conform art. 7 alin.(8) CPP RM, hotărârile definitive ale Curții Europene a Drepturilor Omului sunt obligatorii pentru organele de urmărire penală, procurori și instanțele judecătoarești, și, ca urmare, asemenea probe sunt inadmisibile, iar în cauza lui Jelezoglo V. acesta urmează a fi achitat. Practica judiciară a conferit principiului prezumției de nevinovăție un sens care depășește cadrul strict procesual.

Astfel, acest principiu garantează fiecărui cetățean că reprezentanții statului nu îl pot considera vinovat de comiterea unei infracțiuni până când aceasta nu este stabilită de o instanță competentă, în baza legii. CEDO trebuie interpretată astfel încât să garanteze drepturi concrete și reale, nu iluzorii sau teoretice. Aceasta vizează și dreptul consacrat de art.6 pct.2 din Convenție. Articolul 6 pct.2 din Convenția menționată impune, de asemenea, ca judecătorii, în exercitarea atribuțiilor lor, să se abțină de la ideea preconcepță că inculpatul a săvârșit fapta penală, întrucât sarcina probei revine acuzării, iar orice dubiu se interpretează în

favoarea inculpatului.

Descrie că după cum s-a subliniat în practica judiciară, prezumția de nevinovăție presupune că vinovăția inculpatului trebuie să fie dovedită fără dubii insurmontabile, printr-un ansamblu suficient de probe admisibile și veridice, însă asemenea probe nu au fost prezentate de partea acuzării.

Normele menționate confirmă neîndoilenic că, într-o societate democratică, respectarea drepturilor omului are o importanță deosebită în cadrul unui proces echitabil. Prin urmare, inculpatul Jelezoglo Victor nu trebuie să-și dovedească nevinovăția, ci organele de poliție erau obligate să asigure respectarea strictă a legislației în vigoare și să efectueze toate acțiunile procesuale necesare.

În acest context, consideră că toate cele expuse mai sus au constituit o încălcare a principiilor caracterului complet, exhaustiv și obiectiv al urmăririi penale, care sunt fundamentale pentru garantarea drepturilor și libertăților omului, prevăzute de Constituție și actele juridice internaționale.

Astfel, susține apărarea că acuzația înaintată lui Jelezoglo V. nu se confirmă, întrucât probele prezentate sunt inadmisibile și lipsite de valoare, motiv pentru care Jelezoglo V. urmează a fi achitat, în legătură cu lipsa elementelor infracțiunii ce i se impută.

La 10 iulie 2025 cauza a parvenit pentru examinare în adresa Curții de Apel Sud sediul Comrat. (f.d.15, vol. II)

Completul de judecată constată că, recursul înaintat de avocatul Cîrboba Harlampi în interesele inculpatului Jelezoglo Victor este depus în termen, luând în considerație că, sentința judecătoriei Cimișlia, a fost pronunțată la 06 iunie 2025 (f.d. 3-5, vol. II), iar recursul a fost declarat la 18 iunie 2025 (f.d.9-13, vol. II) conform art. 439 alin.(1) din Codul de procedură penală.

Cauza în ordinea de recurs a fost examinată fără participanții la proces, or, potrivit prevederilor art. 447 alin. (1) din Codul de procedură penală, *recursul se judecă în termen rezonabil, fără prezența părților la proces. Instanța de recurs fixează data examinării și dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței.*

Astfel, la 14 iulie 2025, în adresa participanților la proces a fost expediată notificare, potrivit căruia s-a acordat părților la proces termen pentru depunerea referinței la cererea de recurs. (f.d.18, vol. II)

Verificând legalitatea și temeinicia sentinței atacate a primei instanțe în

raport cu motivele recursului declarat, călăuzindu-se de intima convingere, Completul de judecată al Curții de Apel Sud sediul Comrat ajunge la concluzia că recursul declarat de către avocatul Cîrboba Harlampi în interesele inculpatului Jelezoglo Victor împotriva sentinței judecătoriei Cimișlia din 06 iunie 2025, urmează a fi respins ca fiind nefondat cu menținerea sentinței recurate, reieșind din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 437 alin.(1) pct.1) din Codul de procedură penală, pot fi atacate cu recurs sentințele pronunțate de judecătorii privind infracțiunile ușoare pentru săvârșirea cărora legea prevede în exclusivitate pedeapsa nonprivativă de libertate.

Potrivit prevederilor art. 448 alin.(1)-(2) din Codul de procedură penală, judecând recursul, instanța verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei și a oricăror documente noi prezentate în instanța de recurs. Instanța de recurs este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în recurs.

Conform prevederilor art. 449 alin. (1) pct.1) lit. a) din Codul de procedură penală, judecând recursul, instanța respinge recursul, menținând hotărârea atacată, dacă recursul este nefondat.

Conform art. 1 alin. (2) din Codul de procedură penală, procesul penal are ca scop protejarea persoanei, societății și statului de infracțiuni, precum și protejarea persoanei și societății de faptele ilegale ale persoanelor cu funcții de răspundere în activitatea lor legată de cercetarea infracțiunilor presupuse sau săvârșite, astfel ca orice persoană care a săvârșit o infracțiune să fie pedepsită potrivit vinovăției sale și nici o persoană nevinovată să nu fie trasă la răspundere penală și condamnată.

Potrivit art. 2 alin.(1)-(2) din Codul penal, legea penală apără, împotriva infracțiunilor, persoana, drepturile și libertățile acesteia, proprietatea, mediul înconjurător, orânduirea constituțională, suveranitatea, independența și integritatea teritorială a Republicii Moldova, pacea și securitatea omenirii, precum și întreaga ordine de drept. Legea penală are, de asemenea, drept scop prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

Conform prevederilor art. 6 § 1 a Convenției Europene pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei sale,

de către o instanță independentă și imparțială, instituită prin lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeinicieei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa.

În conformitate cu practica Curții Europene a Drepturilor Omului, pentru ca procedurile să fie corecte, aşa cum prevede art. 6 alin. (1) din Convenție, instanța trebuie să examineze în mod corespunzător observațiile, argumentele și probele prezentate de către părți, fără a fi părtinitoare în aprecierea aplicabilității acestora la decizia sa”, (cauza *Krasulya vs. Federatia Rusă*, plângerea nr. 12365/03, hotărârea din 22 februarie 2007, §50; cauza *Van Kük vs. Germania*, 35968/97, §§ 47, 48, CEDO 2003-VII, cazul *Kraska* din 19 aprilie 1993, Seria A, N 254-B, § 30).

În ședința instanței de recurs s-a stabilit că, instanța de fond a constatat corect starea de fapt și de drept, circumstanțele cauzei cu referire la latura penală și **just** a încadrat acțiunile inculpatului Jelezoglo Victor, ca constituind o faptă penală prevăzută de art. 264¹ alin. (1) Cod penal (*în vigoare la data comiterii infracțiunii*), *conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat*, aşa cum inculpatul Jelezoglo Victor, dispunând de permis de conducere nr.979701276, eliberat la 18.07.1997, valabil pentru categoria vehiculului condus cu categoria “A, B, C, D”, încălcând prevederile pct. 14 lit. a) al Regulamentului Circulației Rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 357 din 13 mai 2009 ce stipulează că, conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate, astfel, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, la data de 16.02.2024, în jurul orei 22:00 min., fiind în stare de ebrietate, a urcat la volanul mijlocului de transport de model „Lada 21154”, număr de înmatriculare ***** și conducând pe str. Matrosov *****, a fost stopat de către echipajul SP a IP Basarabeasca care, având dubii că cet. Jelezoglo Victor se află în stare de ebrietate alcoolică, exercitându-și obligațiunile de serviciu întru confirmarea și aprecierea gradului stării de ebrietate, la ora 22:08 min., l-au supus verificării și testării la întrebuițarea băuturilor alcoolice cu alcotestul de model „Drager” 6810 Seria ARCN-0561, stabilindu-se o concentrație a vaporilor de alcool în aerul expirat de 0,84 mg/l, ce corespunde, conform prevederilor art. 134¹² alin. (3) Cod penal, stării de ebrietate alcoolice cu grad avansat.

Completul de judecată consideră că, instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor prezentate înctru demonstrarea vinovăției inculpatului de săvârșirea infracțiunilor imputate, respectând prevederile art. 101 alin.(1) Cod de procedură penală, potrivit căruia, *fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenței, concluzenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor*, adoptând o sentință întemeiată și motivată.

Obiectul juridic special al infracțiunii prevăzute la art. 264¹ alin. (1) CP RM îl formează relațiile sociale cu privire la siguranța traficului rutier, sub aspectul prohbiției impuse conducătorilor mijloacelor de transport să conducă în stare de ebrietate. Din acest punct de vedere, potrivit lit. a) pct.14 RCR, conducătorului de vehicul îi este interzis, printre altele, să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influența drogurilor sau altor substanțe contraindicate, precum și sub influența preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacției. La rândul său, art.18 al Legii privind siguranța traficului rutier stabilește, printre altele, că, pentru a conduce autovehiculul pe drumurile publice, conducătorul lui trebuie să fie apt din punct de vedere psihofiziologic.

Datorită specificului său, infracțiunea specificată la art. 264¹ alin. (1) CP RM *nu are nici obiect material, nici victimă*.

În ce privește **latura obiectivă** a acestei infracțiuni, ea are următoarea structură:

1) fapta prejudiciabilă care constă în acțiunea de conducere a mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat sau în stare de ebrietate produsă de substanțe narcotice, psihotrope și/sau de alte substanțe cu efecte similare;

2) mijlocul de săvârșire a infracțiunii, și anume - mijlocul de transport în sensul art.132 CP RM.

În ce privește **subiectul** infracțiunii prevăzute la alin. (1) art. 264¹ CP RM, acesta este persoana fizică responsabilă care la momentul săvârșirii infracțiunii a împlinit vîrstă de 16 ani. În plus, subiectul are calitatea specială de persoană care conduce mijlocul de transport. Dacă facem conexiune cu cele specificate la alin.(4) art.264¹ CP RM, ajungem la concluzia că subiectul infracțiunii specificate la alin.(1) art. 264¹ CP RM este o persoană care deține permis de conducere și nu este privată de dreptul de a conduce mijloace de transport.

Latura subiectivă a infracțiunii prevăzute la art. 264¹ alin. (1) Cod penal se caracterizează prin intenție directă. Aceasta înseamnă că făptuitorul își dă seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sale și dorește să conducă mijlocul de transport, aflându-se în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat sau în stare de ebrietate produsă de substanțe narcotice, psihotrope și/sau de alte substanțe cu efect similar.

Subsecvent, instanța de recurs atestă că, cerința esențială pentru întregirea faptei prejudiciabile prevăzute la alin. (1) art. 264¹ Cod penal este ca, **în timpul conducerii mijlocului de transport**, făptuitorul să se afle în stare de **ebrietate alcoolică** cu grad avansat sau în stare de ebrietate produsă de substanțe narcotice, psihotrope și/sau de alte substanțe cu efecte similare.

Astfel, Completul de judecată constată că, în cadrul examinării cauzei, pe deplin a fost demonstrată realizarea de către inculpatul Jelezoglo Victor, a laturii obiective a infracțiunii imputate. Or, probele administrative și prezentate la materialele cauzei, indubitabil demonstrează că, inculpatul la data de 16.02.2024, în jurul orei 22:00 min., fiind în stare de ebrietate, a urcat la volanul mijlocului de transport de model „Lada 21154”, număr de înmatriculare ***** și conducând pe str. Matrosov *****, fiind stopat de către echipajul SP a IP Basarabeasca și fiind supus verificării și testării la întrebuițarea băuturilor alcoolice cu alcotestul de model „Drager” 6810 Seria ARCN-0561, în aerul expirat de acesta s-a stabilit o concentrație a vaporilor de alcool de 0,84 mg/l, ce corespunde, conform prevederilor art. 134¹² alin. (3) Cod penal, stării de ebrietate alcoolice cu grad avansat.

Din cererea de recurs, apărarea invocă nulitatea probatoriului ca fiind acumulate cu încălcarea dreptului inculpatului la apărare. Si anume invocă că inculpatul la momentul stopării și supunerii testării alcoolscopice, a fost reținut și escortat la IP Basarabeasca, unde a fost deținut de la orele 22:00 data de 16.02.2024 până la orele 04:00 data de 17.02.2024, fără dreptul de a telefona pentru a-și asigura un apărător și fără a-i fi asigurat un apărător din oficiu.

Din probele materiale o asemenea reținere a lui Jelezoglo Victor nu a fost stabilită, or din declarațiile martorilor Railean Andrian și Turcanu Veaceslav rezultă că ca urmare a stabilirii stării de ebrietate a conducătorului auto Jelezoglo Victor, și ridicării automobilului la parcarea specială, Jelezoglo Victor a fost condus la IP Basarabeasca unde a fost continuată procedura de documentare a cauzei.

Totodată din conținutul materialelor cauzei penale nu se atestă o careva plângere a apărării sau a inculpatului care ar fi deplâns acțiunile agenților constatori sau a altor persoane privind reținerea ilegală a persoanei.

Potrivit art. 298 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală *(1) Împotriva acțiunilor, inacțiunilor și actelor organului de urmărire penală și ale organului care exercită activitate specială de investigații pot înainta plângere bănuitor, învinuitul, reprezentantul lor legal, apărătorul, partea vătămată, partea civilă, partea civilmente responsabilă și reprezentanții acestora, precum și alte persoane ale căror drepturi și interese legitime au fost lezate de aceste organe. (2) Plângerea se adresează, în termen de 15 zile, procurorului care conduce urmărirea penală și se depune fie direct la acesta, fie la organul de urmărire penală. Termenul de adresare a plângerii depuse de persoanele indicate la alin.(1) se calculează din momentul când au luat cunoștință de act ori au aflat despre inacțiunea organului de urmărire penală sau a organului care exercită activitate specială de investigații. În cazurile în care plângerea a fost depusă la organul de urmărire penală, acesta este obligat să o înainteze, în termen de 48 de ore de la primirea ei, procurorului împreună cu explicațiile sale sau ale organului care exercită activitate specială de investigații, atunci când acestea sunt necesare.*

Din materialele cauzei penale, completul de judecată atestă o lipsă a unei asemenea plângeri, iar apărarea în afară de a invoca această alegație în cererea de recurs, nu a făcut dovada că o asemenea plângere ar fi fost făcută și anterior cererii de recurs.

Prin urmare, alegațiile apărării precum că inculpatul ar fi fost reținut ilegal în prezenta cauză penală, sunt declarative, cu scopul de a evita răspunderea penală de către inculpat.

Astfel, careva temei de nulitate a probatorului în sensul art. 94 Cod de procedură penală, completul de judecată nu a stabilit.

Referitor la alegațiile apărării că proba video nu demonstrează starea de ebrietate a lui Jelezoglo Victor, completul de judecată o găsește nefondată, or analizând înregistrarea video cu momentul supunerii testării alcoolscopice a inculpatului, se evidențiază că la începutul înregistrării se observă clar că inculpatul este la volanul automobilului, după care se apropiie de automobilul de serviciu a agentului constatator, după care inculpatului i se înmânează muștucul sigilat, el îl desigilează personal, după care fiindu-i explicate drepturile, Jelezoglo

Victor suflă în aparatul Drager, iar la minuta 2:47-2:49, se observă că rezultatul pe aparatul Drager este indicat 0,84.

Totodată acest rezultat coincide cu rezultatul prezent în tichetul Drager anexă la f.d. 9,10.

Astfel, analizând materialele cauzei, în raport cu normele relevante la caz, Completul de judecată constată că opțiunea primei instanțe n-a fost viciată, în cadrul urmăririi penale n-au fost încălcate normele imperative din Codul de procedură penală, fapt ce condiționează concluzia că instanța de recurs nu este în drept a reține o altă situație de fapt, decât cea reținută în rechizitoriu și de către instanța de fond.

Prin justificarea probelor cercetate, Completul de judecată consideră dovedită cu certitudine vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate.

Astfel, la adoptarea sentinței, individualizând pedeapsa principală, Completul de judecată notează că instanța de fond a respectat prevederile art. 96, art. 385 alin. (1) și art. 394 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, conform cărora instanța este obligată să indice în partea descriptivă a sentinței/deciziei care sunt circumstanțele care atenuează sau agravează răspunderea inculpatului, datele care caracterizează persoana inculpatului, precum și motivele soluției adoptate referitoare la stabilirea pedepsei sau la liberarea de pedeapsă penală. La fel de către prima instanță au fost soluționate chestiunile privind: *dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul; dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea.*

Astfel, luând în considerație cele menționate, precum și circumstanțele cauzei, Completul de judecată concluzionează că instanța de judecată corect a constatat că inculpatul a condus mijlocul de transport fiind în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

Analizând temeiurile în raport cu motivele invocate în recurs, Completul de judecată constată că acesta nu și-a găsit confirmarea la judecarea recursului declarat, lipsind temeiuri de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârii contestate, or, la recunoașterea inculpatului Jelezoglo Victor vinovat de comiterea infracțiunii imputate și aplicarea pedepsei în privința ultimului, instanța de fond a ținut cont de circumstanțele cauzei, legate de rolul vinovatului la săvârșirea infracțiunii, de comportarea lui în timpul și după consumarea infracțiunii, nerecunoașterea vinei de către inculpat, punând în coroborare lipsa

circumstanțelor atenuante și celor agravante, precum și lipsa în acțiunile inculpatului a circumstanțelor atenuante excepționale, corect stabilind că ultimul urmează a fi recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor imputate și în privința acestuia urmează a fi stabilită ca pedeapsă muncă neremunerată în folosul comunității cu anularea dreptului de a conduce vehicule.

Potrivit prevederilor art. 61 alin.(1) și (2) Cod penal, *pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.*

Pe de altă parte, pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în aşa fel încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sanctiunea articolului incriminat prin rechizitoriu inculpatului, la caz, art. 264¹ alin. (1) Cod penal, în baza căruia a fost condamnat.

Astfel, Completul de judecată menționează că pedeapsa se consideră echitabilă când aceasta impune inculpatului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporțional cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor statului și întregii societăți perturbate prin infracțiunea comisă.

Potrivit art. 75 alin. (1) Cod penal, *persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.*

La stabilirea și individualizarea pedepsei, instanța de fond a ținut cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii comise de către inculpat, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează ori atenuează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei inculpatului.

Prin prisma ansamblului de împrejurări, Completul de judecată consideră că scopul de restabilire a echității sociale, corectare a condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane, va fi atins doar prin pedeapsa stabilită sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

În concluzie, instanța de recurs statuează că pedeapsa aplicată lui Jelezoglo Victor a fost individualizată corect, este echitabilă și proporțională circumstanțelor cauzei și personalității inculpatului și corespunde scopului pedepsei penale de restabilire a echității sociale, corectare a condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane, astfel nefiind atestate careva temeiuri de implicare a instanței de recurs în sentința instanței de fond în partea stabilirii pedepsei.

Generalizând aspectele invocate, instanța de recurs reține că temeiurile invocate de recurent nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului.

Pentru motivele expuse mai sus, în conformitate cu art. 449 alin. (1) pct. 1), lit. a) Cod procedură penală, Completul de judecată va respinge recursul declarat de avocatul Cîrboba Harlampi în interesele inculpatului Jelezoglo Victor împotriva sentinței Judecătoriei Cimișlia din 06 iunie 2025, ca fiind nefondat, reținând în acest sens că, sentința primei instanțe este una legală și întemeiată, iar careva temeiuri de casare a acesteia nu au fost reținute.

În baza celor expuse mai sus și în conformitate cu art. art. 448, 449 alin. (1) pct. 1) lit. a) Cod de Procedură Penală al RM, Completul de judecată,

D E C I D E:

Se respinge recursul declarat de către avocatul Cîrboba Harlampi în interesele inculpatului Jelezoglo Victor.

Se menține sentința judecătoriei Cimișlia din data de 06 iunie 2025 în cauza penală privind acuzarea lui Jelezoglo Victor de săvârșirea infracțiunilor prevăzute

de art.264¹ alin. (1) Cod Penal.

Decizia este irevocabilă.

Președinte de ședință, judecător:

MIRONOV Andrei

Judecător:

COLEV Grigori

Judecător:

HUDOBA Valeri